

Med Hensyn til Spørgsmaal om Hovedvejens Afmærkning har Udvalget drøftet Muligheden for en Afmærkning ved Bemaling af Kilometerstenene og 200 m Stenene paa en iøjnefaldende Maade f. Eks. med en gul Kalot. Imod en saadan Ordning taler imidlertid, at de smaa 200 m Sten de fleste Steder er lidet egnede til en saadan Benyttelse, hvortil kommer Ulemperne ved, at Kilometerstenene ikke har et ensartet Udseende over hele Landet. Der har i Udvalget været Enighed om, at en fuldt tilfredsstillende Afmærkning kun vil kunne opnaas ved Anbringelse af særlige Vejsten, der udelukkende skal have den Opgave at angive Vejens Karakter af Hovedvej. Disse Sten maa have en særlig Form og Farve, f. Eks. cylinderformede Betonsten med let kegleformet Top og i orangegul Farve, og opstilles langs Hovedvejen i hele dennes Udstrækning vekselvis paa begge Sider med en Afstand, der afpasses efter Forholdene, men almindeligvis ikke bør overstige 200 m, og saaledes at der altid er anbragt mindst en Sten mellem to paa hinanden følgende Udmundinger af Sideveje.

Hvor Hovedvejens Egenskab som Hovedvej undtagelsesvis ifølge særlig Bestemmelse ophører igennem Byomraader, bør Overgangen til Vejstrækningen med almindelig Vigepligt særligt afmærkes. Til denne Afmærkning vil Udvalget anbefale Anvendelse af den ved Vejtavlekonventionen af 30. Marts 1931 vedtagne Tavle til Paabud om Forsigtighed: en rektangulær Tavle i blaa Grundfarve med en hvid Trekant (uden gennembrudt Midterfelt). Nedenunder denne Tavle anbringes en rektangulær hvid Plade med

Giv Agt

Paaskrift: _____ I Nærheden af sidstnævnte Tavle er det af Vigtig-

Almindelig Vigepligt.

hed, at der til Orientering for Færdselen opstilles en Tavle med Angivelse af Byens Navn. Nærmere Bestemmelse med Hensyn til denne Tavle forudsættes truffet af Ministeriet for offentlige Arbejder i Forbindelse med den almindelige Ordning af Vejviserspørgsmaalet, der for Tiden er under Overvejelse. Udvalget finder det ikke fornødent at foretage særlig Afmærkning paa det Sted, hvorfra Vejen atter maatte fortsætte som Hovedvej paa den anden Side af Byen, idet Hovedvejstenene vil yde de kørende tilstrækkelig Vejledning.

Naar Hovedvejen fortsættes som Hovedvej (-gade) igennem egentlige Byomraader, bør Afmærkningen af Sidegaderne ske paa tilsvarende Maade som udenfor Byomraader, dog at den internationale Tavle her almindeligvis maa anbringes umiddelbart ved Sidegadens Udmunding i Hovedgaden. Derimod er Udvalget af den Opfattelse, at en særlig Afmærkning af selve Hovedgaden vil være overflødig, naar Afmærkning gennemføres i alle udmundende Sidegader. De særlige Sten, der foreslaas opstillet langs Hovedvejene udenfor Byomraaderne, maa ialfald anses uegnede til Anvendelse i Byerne.

I Tilfælde, hvor to Hovedveje skærer hinanden, vil Forholdene kunne nødvendiggøre Indretning af Rundkørsel. Hvor Rundkørsel ikke indrettes bør der efter Udvalgets Mening i saadanne Tilfælde træffes Bestemmelse om, at en af de to Veje skal betragtes som Hovedvej i Forhold til den anden. Den sidstnævnte Vej afmærkes da paa samme Maade som andre i en Hovedvej udmundende Sideveje. Opstilling af Sidevejtavler paa *begge* de krydsende Hovedveje, som det anvendes enkelte Steder i Udlandet, saaledes at der paa Krydsningsstedet gælder den almindelige Regel om Vigepligt, finder Udvalget derimod ikke anbefalelsesværdig.

Samtlige de i det foregaaende omhandlede Færdselstavler bør forsynes med Refleksglas, saafremt de ikke holdes belyst efter Mørkets Frembrud.

Udvalget vil finde det rettest, at saavel de paa Hovedvejene som de paa Sidevejene nu anbragte Advarselstavler for Korsvej indtil videre bliver staaende. Disse Tavler bør dog fjernes, naar den nye Ordning er indarbejdet, og senest 6 Maaneder efter, at den paagældende Vej er bekendtgjort som Hovedvej.